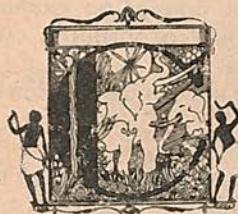

Стасъ и Нелли срѣща слонъ.

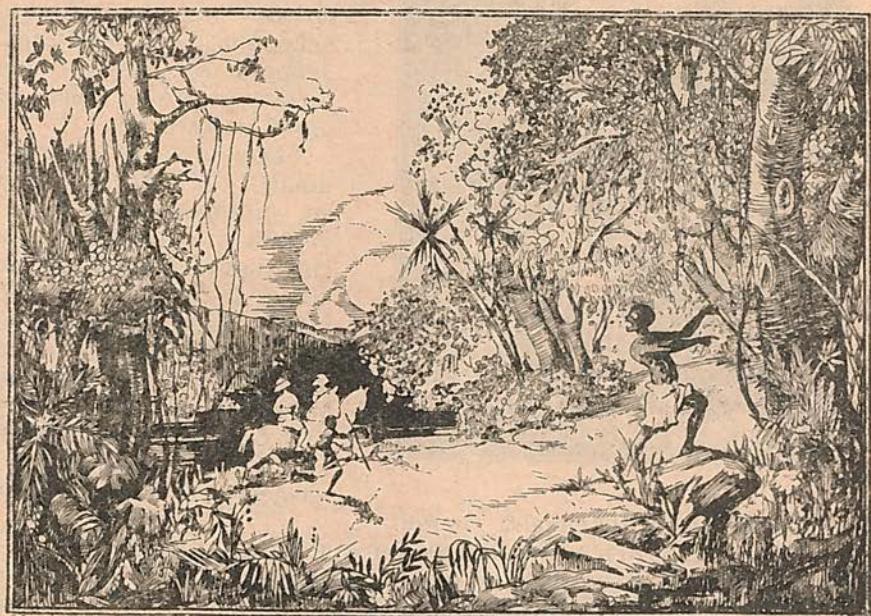

лонъ! — извика Кали.

— Слонъ?

— Да! — махайки рѣце, — отговори младият негъръ. — Тамъ шумяща вода, а тукъ скала. Слонъ не можешъ излѣзе. Великиятъ господаръ убиешъ слона, а Кали го ядешъ! Охъ, ядешъ, ядешъ!

При тази мисъль го хвана такава радостъ, че момчето започна да скача, да се удря съ рѣце по колѣнетѣ и да се смѣе като безумно, въртейки очи и показвайки бѣлитѣ си зѣби.

Стасъ не разбра отначало, защо Кали каза, че слонътъ не може да излѣзе изъ тѣснината. По пжтя Стасъ разпитваше, по какъвъ начинъ слонътъ е могълъ да попадне тамъ. Отъ отговорите на Кали той разбра приблизително какъ е станало това.

Навѣрно слонътъ е бѣгалъ презъ тѣснината отъ пожара на джунглите. Закачилъ е пукнатата скала и тя е паднала и му е заградила пжтя.

Следъ малко младитѣ пжтешественици намѣриха изходъ, но тъй стрѣменъ, че трѣбаше да слѣзатъ отъ конетѣ и да ги водятъ. Като се изкачиха на височината и погледнаха надолу, видѣха на дѣното слона.